

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 53. S. Eduardus Martyr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. quadraginta, & quatuor fratres Conversi
A. C. 978. numerabantur.

§. LIII.

S. Eduardus Martyr.

vit. ap. Boll.
18. Mart. to.
7. p. 638. Cum Rex juvenis Eduardus quadam die venationi indulgens, avulsus a sociis, solusque equum sisteret ante portam arcis, in qua illa tempestate Regina Elfritha, ejus Noverca, cum Ethelredo filio versabatur, & siti pressus potum sibi propinari rogaret, occurrit Elfritha, & in speciem blandissima poculum porrigit. Sed, abominandum facinus! bibentem pessima noverca a sicario in ventre feri ri jubet. Ille vulneratum se sentiens, subditis equo calcaribus fugere nititur, & paulo post exanimis collabitur. Interfecti corpus illa furia primum in occulto loco sepeliri præcepit; at coruscante celesti lumine & editis compluribus miraculis proditum affirmant. Quamobrem cadavere in sepulchrum honorificum *Martyr. Ro.* translato, Eduardus Martyrum numero *18. Mart.* adscriptus est, cujus memoriam Ecclesia ipsa obitus die decima octava Martii agit. Volvebatur tunc annus Salutis nongentesimus septuagesimus octavus, ætatis juvenis Regis decimus quintus, cum non plus annis duobus & dimidio regnasset. Postquam Elfritham infana cupi-

cupiditas filium suum Ethelredum in so-
lio imperantem conspiciendi ad ingens
scelus patrandum impulisset, duram
subiit pœnitentiam, compluribus annis
cilicium induit, humi dormivit, corpus
rigide castigavit, & duo puellarum mo-
nasteria fundavit.

Eduardo Regi soror fuit, & ipsa in
numerum Sanctarum feminarum relata,
scilicet Editha seu Edgita, filia Regis Ed-
gari & Wilfredæ, quæ, ut superius me-
moravimus, ab Edgario stuprum passa
erat, licet velamen monialium, ut ma-
lum averteret, capiti imposuisset. Post-
quam conceptam inde filiam in lucem
edidit, illico in Monasterium Wiltonien-
se se recepit, ubi, habitu monastico e-
manibus S. Ethelwoldi accepto, postmo-
dum Abbatissa fuit. Curam tamen edu-
candæ filiæ suæ Edithæ non abjecit, &
jam grandiori velamen monasticum, con-
sentiente Rege, dedit. Editha multis
virtutibus in monasterio claruit, Abba-
tias tres, quas Regius parens obtulit, con-
stanter accipere recusavit, obiitque an-
nos nata viginti tres, decima sexta Sept.
anno 984. Eam die, qua decessit e vita,
Ecclesia colit. Ceterum tres aliæ prin-
cipes feminae, idem nomen sortitæ, &
uno Sæculo in Anglia degentes, Sancta-
rum numero adscriptæ leguntur.

S. Eduar-

Sæculum X.
A. C. 978.

Act. S. Ben.
Sæc. 5. p.
636.

Sup. §. 26.

Martyr. Ro.
16. Sept.

Sæculum X.

A. C. 978.

S. Eduardo occiso, Ethelredus eius frater Rex salutatur. S. Dunstanus animo admodum repugnante hanc Electionem admisit, tum quod matris crimine filius solium conscenderet, tum quod Ethelredus adolescentulus regendis populis necdum par esset. Nihilominus, quia jure sanguinis Regno proximus erat, noluit obsistere. At in die, qua Ethelredum in Regem unxit, cum coronam ejus capiti imponeret, dixisse fertur: *Quia fratris tui cæde ad regnum grassatus es, non recedet gladius de domo tua, nec removebitur a cervicibus filiorum tuorum, donec regnum tuum tradatur advenis, quorum nec linguam, nec mores Subditi tui norunt.* Hi advenæ Dani fuerunt; quod sequentia docebunt.

Regnante Ethelredo, qui annis omnino triginta septem sceptrum rotavit, filii Clericorum, ex Ecclesiis Angliæ ejectorum, querelas patrum suorum defunctorum iterum in medium attulerunt. Ducem elegerant quemdam Episcopum natione Scotum, magnæ audaciæ hominem, & impigre loquacem, quo præeunte S. Dunstanum adierunt. Archiepiscopus senio & laboribus pro Ecclesia exantlatis fractus, & tunc orationi unice deditus, respondit: *Quoniam antiquam litem, post tantum temporis spatium excitatis, neque*
nihil

nihil nisi quietem & silentium quærentem Sæculum X.
 laceffit, nolo vobiscum iurgari, sed Deo A. C. 978.
 Ecclesiæ suæ causam defendendam com-
 mitto. Tunc vero Domus nutare, &
 pavementum dehiscere; collabuntur se-
 ditiosi, complures ruentibus tignis con-
 teruntur, illo solo loco, in quo S. Vir
 cum suis versabatur, immoto.

§. LIV.

S. Haroldus Martyr.

In Dania Haroldo Regi, Religionis Ca- Ad. Brem.
 tholicæ Defensori & Propagatori, Sue- lib. 2. 18.
 no filius, qui in infidelitate permanerat,
 cum patrem senio tardum & infirmum
 videret, insana regnandi cupiditate ab-
 stractus, insidiari cœpit, & cum illis
 communicare consilia, quos parens ad
 suscipiendam Religionem Christianam
 compulerat. Subita defectio fuit, Dani-
 que abjectis Christianorum Sacris Sueno-
 nem Regem proclamaverunt, missis, qui
 Haroldo bellum indicerent. Ipse, quam-
 vis animus vehementer horreret, arma
 in cives & filium arripere, ad justam ta-
 men defensionem se comparavit, spem
 suam in Deo, ut in arduis semper adsue-
 verat, ponens. Prælio tamen victus,
 accepto vulnere, navigium conscendit,
 & in quamdam urbem Sclavorum se re-
 cepit, qui, etsi essent Infideles, supra
Hist. Eccles. Tom. XIII. Na spem